

Ook onder de Wet op het Wetenschappelijk Onderwijs heeft de universiteit haar tweeledige functie behouden: opleidingsinstituut voor bepaalde beroepen en centrum van wetenschappelijk onderzoek¹). Beroepsopleiding en wetenschappelijk onderzoek zijn in het Nederlandse wetenschappelijk onderwijs haast onontwarbaar verstrengeld. Ik zal trachten ze in mijn verslag te scheiden, maar vrees aan een zekere verflauwing der grenzen niet te zullen ontkomen. Een aantal feitelijke gegevens zullen in staten aan de gedrukte tekst van deze rede worden toegevoegd.

Ingeschreven werden 611 vrouwelijke en 3016 mannelijke studenten, tezamen 3627. Voor het vorige jaar waren de overeenkomstige cijfers 566, 2811 en 3377. Voor de eerste maal werden ingeschreven 116 vrouwelijke en 542 mannelijke studenten, tezamen 658. Voor het vorige jaar waren deze cijfers 91, 484 en 575.

Het aantal buitenlandse studenten bedroeg 97, een kleine achteruitgang, vergeleken bij het vorige jaar, toen 103 buitenlanders werden ingeschreven. Van deze 97 kwamen 24 uit de Verenigde Staten, 19 uit Indonesië, 10 uit Canada, 10 uit Duitsland en 10 uit Zuid-Afrika. 37 buitenlandse studenten zijn ingeschreven voor de theologische faculteit.

Voor zover ik heb kunnen nagaan vonden onderwijs, tentamens en examens geregeld voortgang. De groeiende neiging colleges aan assistenten over te dragen acht ik niet onbedenklijk. Vooral voor de eerstejaars is het belangrijk, wanneer zij van de hoogleraren zelf college ontvangen. In de *Rede Lecture 1963* zegt Sir Douglas Logan: „In former days it was customary for the professor to take a leading part in the teaching by lecturing to the first-year students and the discontinuance of this practice is much to be regretted.”²). Ik ben het daarmee hartelijk eens.

Voor de inpassing van het studium generale in het college-rooster werd na enige moeilijkheden een bevredigende oplossing gevonden. Bij gelegenheid van het overlijden van Koningin Wilhelmina bleek mij, dat het plotseling stopzetten van de colleges bezwaar oplevert. De studenten blijven in en om de gebouwen hangen; de practica worden abrupt gestoord. De Senaat zou goed doen te overwegen, of men het stopzetten van colleges ter zake van overlijden niet moet beperken tot de dag der begrafenis.